หัวข้องานวิจัยเรื่อง	การศึกษาปัญหา ความต้องการจำเป็นและแนวทางที่เหมาะสมในการอนุรักษ์วัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น กรณีศึกษา ตำบลซับสมบูรณ์ อำเภอวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์
ชื่อผู้วิจัย	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นงลักษณ์ ใจฉลาด, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชญานิษฐ์ ศศิวิมล , อาจารย์ ดร.พรทิพย์ ครามจันทึก
คณะ/สังกัด	คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัย	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
ปี	๒๕๖๐
คำสำคัญ	ปัญหา, ความต้องการจำเป็น ,แนวทางที่เหมาะสมในการอนุรักษ์วัฒนธรรม, ประเพณี ,ภูมิปัญญาท้องถิ่น

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง การศึกษาปัญหา ความต้องการจำเป็นและแนวทางที่เหมาะสมในการอนุรักษ์วัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น กรณีศึกษา ตำบลซับสมบูรณ์ อำเภอวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ มีวัตถุประสงค์เพื่อ ๑) เพื่อศึกษาปัญหาอนุรักษ์วัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น กรณีศึกษาตำบลซับสมบูรณ์ อำเภอวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ ๒) เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นการอนุรักษ์วัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น กรณีศึกษาตำบลซับสมบูรณ์ อำเภอวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ ๓) เพื่อศึกษาแนวทางที่เหมาะสมในการอนุรักษ์วัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น กรณีศึกษา ตำบลซับสมบูรณ์ อำเภอวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์

ผลการศึกษาพบว่า

๑) ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ มีความเห็นตรงกัน คือ มีสภาพปัญหาการอนุรักษ์วัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญา กรณีศึกษาตำบลซับสมบูรณ์ อำเภอวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ที่ควรหาแนวทางในการแก้ไข ๒) ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ มีความเห็นตรงกัน คือ มีความต้องการจำเป็นในการอนุรักษ์วัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญา กรณีศึกษาตำบลไกรนอก อำเภอกงไกรลาส จังหวัดสุโขทัยที่ควรหาแนวทางในการแก้ไข และ ๓) แนวทางที่เหมาะสมในการอนุรักษ์วัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น กรณีศึกษา ตำบลซับสมบูรณ์ อำเภอวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ ได้แก่ ๑) ผู้ปกครองควรเอาใจใส่ในการปลูกฝังให้ลูกหลานใส่ใจในวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น ๒) จัดทำหลักสูตรท้องถิ่นและจัดกิจกรรมเสริมในโรงเรียน ๓) วัดมีบทบาทในการส่งเสริมและสนับสนุนการอนุรักษ์วัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น ๔) จัดทำฐานข้อมูลเกี่ยวกับวัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น ๕) จัดกิจกรรมประเพณีที่น่าสนใจเพื่อให้เยาวชนมีส่วนร่วม ๖) ลดการนำเสนอสื่อที่ไม่เป็นประโยชน์กับเยาวชน ๗) สื่อต่าง ๆ ช่วยกันนำเสนอการส่งเสริมวัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น ๘) รณรงค์ให้นำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการดำรงชีวิต ๙) ปรับปรุงสื่อนำเสนอวัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นให้น่าสนใจ ๑๐) สร้างความตระหนักและสร้างจิตสำนึกให้เยาวชนมีพฤติกรรมในการดำรงชีวิตโดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น ๑๑) ส่งเสริมและสอนให้คนในชุมชนใช้ชีวิตแบบพอพียง ๑๒) ให้ความรู้แก่เยาวชนและชุมชนให้รู้เท่าทันต่อการอยู่ในสังคมยุคไอ

ที๑๓) ส่งเสริมการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรม/ประเพณี/ภูมิปัญญาท้องถิ่นอย่างจริงจังและติดตามผลอย่างต่อเนื่อง ๑๔) จัดให้มีสถานที่เรียนรู้และสืบทอดวัฒนธรรมประเพณี ๑๕) ส่งเสริมให้ยึดหลักวัฒนธรรมของชุมชนไว้ให้เกิดความเข้มแข็งและยั่งยืน ๑๖) พาเด็กๆลูกๆหลานๆเข้าวัดฟังธรรม ในวันพระ หรือวันสำคัญทางศาสนาต่างๆ